

Biografia de Ivan Petrovitx Pavlov

Va néixer a Riazan, Rússia, el 1849. Als onze anys entra al seminari de la ciutat. Va mostrar interès per les ciències naturals.

Deu anys més tard entra a la Universitat de Sant Petersburg. Allí es dedicarà sobretot a l'estudi de la fisiologia dels animals i a la química.

Entra a l' Acadèmia de Medicina i Cirurgia. El 1879 obté el diploma de metge. Després començà les seves investigacions sobre la fisiologia a la clínica del professor Serguei Botkin.

Al 1883 presenta la seva tesi doctoral. Tot seguit es trasllada dos anys a Alemanya com a lector de fisiologia.

Reprèn la seva tasca al lloc anterior i inicia els treballs sobre la digestió dels animals. S' havia casat casat i tenia un fill i la seva vida, com la del laboratori on treballava, patia pel fet de disposar d' escasos mitjans.

El 1890, quan tenia 41 anys obté una càtedra, un laboratori propi i dos carrecs: el de professor de farmacologia de l' Acadèmia Militar de Medicina (del 1890 al 1895) i el director de la secció de Fisiologia de l' Institut de Medicina Experimental; durant gairebé 30 anys exercirà de professor de fisiologia i fins la seva mort serà director de la secció de Fisiologia.

El seu treball sobre el sistema digestiu dels gossos li donarà renom universal i el 1904 li donaren el premi Nobel, pels seus treballs en aquest camp.

L'estament oficial soviètic el va convertir en el més alt representant de la ciència del seu país. Va donar el nom de Pavlov a dos dels centres d'investigació del país.

Com ens diu ell mateix Somiava trobar l'alegria de viure en el treball intel·lectual, en la ciència: i la vaig obtenir... renunciant als interessos materials de la vida .

El 1935 en el XV Congrés Internacional de Fisiologia va ser proclamat pels seus col·legues *Princeps Physiologoum Mundi*.

El 27 de febrer de 1936, a la ciutat de Leninrand, una pneumònia posava fiu a la seva vida. Tenia 87 anys. A *Koltushi* un gos de bronze en un pedestal és el testimoni a la seva memòria.

Biografia de Burrhus Frederik Skinner

B. F. Skinner neix el 1904 a Susquehanna, a Pennsilvània (EUA). El seu pare, advocat, va anunciar el seu naixement al diari amb les paraules següents: La ciutat té una nova assessoria legal: W. A. Skinner i Fill.

De molt jove, per influència d' una mestra, s' introdueix en un món que viurà apassionadament: la lectura. Als 14 anys ja llegeix F. Bacon, les obres científiques del qual marcaran el seu pensament científic.

Al Hamilton College, on estudiava, hi manté una actitud crítica envers els estaments oficials.

La seva vida sembla encaminada cap a la professió d' escriptor. Durant sis mesos viu a Greenwich Village, a Nova York i passa un estiu a Europa. Ha llegit Proust. Però quan torna inicia els estudis de Psicologia a Harvard.

La seva vida a Harvard està governada per una forta autodisciplina. La jornada de treball comença a les sis del matí i s' allarga fins a les nou de la nit.

S' introdueix en els estudis experimentals i el 1931 obté el doctorat amb una tesi sobre el reflex. El 1936 inicia a la Universitat de Minnesota la seva activitat com a professor.

El 1936 es casa amb Yvonne Blue, una gran lectora que renova el seu interès per la literatura. El 1938 publica *La conducta de los organismos*. És en aquesta època que comença a utilitzar el terme *operant*. Cap al final de la Segona Guerra Mundial, tenen una segona filla. Davant l' atenció que demana un infant durant els dos primers anys de vida, Skinner dissenya i construeix una mena de *caixa* que permet que l' infant visqui en un ambient controlat i que els pares gaudeixin de més temps lliure.

Després de Minnesota, es trasllada a la Universitat d' Indiana, com a director del Departament de Psicologia.

El 1948 torna a Harvard com a professor i publica *Walden Dos*, novel·la on descriu el funcionament d' una societat ideal.

El 1953 publica *Ciencia y conducta humana*, que ell mateix considera que representa la seva posició en el camp de la psicologia.

Skinner no solament realitza treballs de laboratori amb rates i coloms, sinó que a més, per exemple, el 1953, i mentre visitava l' escola de la seva filla, assisteix a una de les seves classes. I va inventar una màquina per ensenyar ortografia i aritmètica. El 1968 presenta un mètode per ensenyar a escriure. Per ell ensenyar equival a emprar contingències de reforçament i no accepta que l' aprenentatge es fonamenti bàsicament en l' amenaça (la por a suspendre).

El president dels EUA li concedeix el Premi Nacional de la Ciència.

El 1971 publica *Más allá de la libertad y la dignidad*. L' ésser humà ha de renunciar a la idea actual que té de si mateix i substituir-la per una visió més científica. Si no es així, la societat no podrà encarar-se als seus problemes. El 1974, als 70 anys, es converteix en professor emèrit de Harvard. Quan es retirés deia m' ocuparé de la meua vida interior. Després d' una llarga i intensa vida morí el 1990.